

ne odnesla. Tako so se narodi navadili vsak na svojo mero. Presneta reč, sedaj je nastala vedno večja zmešnjava pri trgovini. Španjolec je določil cene po svojih merah, Rus po svojih. Zato so šli pred dobrimi sto leti za francozke revolucije ter se domenili tako: „Dajmo, pustimo vsi svoje dosedanje mere ter si poiščimo mero, ki bo vsem všeč, ter merimo z njo.“ In so šli in razdelili obseg zemeljske krogle na štiri kose ter to imenovali četvornike ali kvadrante. Nato so vzeli od enega takega četvornika desetmilijonski del ter dejali: „Temu-le recimo mera, z grško besedo metron, in ta naj bo podlaga vsemu merskemu sestavu od sedaj za naprej.“ Tako je nastal namesto dotedanje prirodne mere meter in meterski sestav. Napravili so kovinsko palico tiste dolžine in jo djali v klet pariške zvezdarnice na mesto, kjer je toplota vedno enaka. Ta meter je namreč oče vseh drugih mer, zato se ne sme izpreminjati njegova dolžina prav nič, da morejo delati po njem druge mere. Že v navadnem življenju se pozna kmalu razlika enega centimetra, stotega dela metra, kaj pa šele pri prirodoslovcih, ki računajo z desetimi tisoči enega milimetra, ki je tisoči del metra.

Za danes toliko. Ker je mera za človeka in njegovo življenje velevažna, bomo govorili tudi prihodnjič še o nji.

Bolnik.

*Psiček naš je ves bolan,
Milica ječi:
»Slavko, ljubi bratec moj,
zdaj ga zdravi ti!«*

*Pride Slavko — učenjak —
govori tako:
»Nič ne jokajte, gospa,
ni tako hudó!*

*Kužku dajte mastno kost,
kruha velik kos,
pa mu bo kot prej je bil
zopet moker nos!«*

*Kužek prejme kost in kruh,
pa je zopet zdrav,
Milici prijazno dé:
»Hvala ti, hav-hav!«*

Leon Poljak.

